

Lesbrief 51 - Het geschenk van goddelijke genade

Jaar 2

Kim Nataraja

Spirituele transformatie hebben wij niet onder controle. Deze volledige bewustzijnsverandering kan op geen enkele manier "bereikt" worden, want het is een geschenk van de goddelijke genade.

Hoewel de spirituele reis vaak beschouwd wordt als een lineaire reis, met eerst de verstillings van het lichaam en daarna van het verstand zodat de geest kan worden aangeraakt, hebben we niet echt te maken met opeenvolgende stadia maar met gelijktijdige, overlappende, diepere niveaus: we gaan er spiraalsgewijs doorheen en vangen er, terwijl we oefenen, af en toe een glimp van op.

Zoals we in de vorige lesbrieven hebben gelezen, is er vaak een plotseling diep inzicht bij het begin van de spirituele reis, een herinnering aan onze ware natuur, een glimp van een bredere dimensie en een zich afkeren van bezorgdheid m.b.t. de oppervlakkige werkelijkheid. Wij herinneren ons dat het 'Licht' al in ons woont; we zijn al 'verlicht'. *"Wij zijn gekomen uit het licht, daar waar het licht uit zichzelf ontstaan is. Het bestond en openbaarde zich in hun beeld..... Wij zijn de zonen ervan...."* (Evangelie van Thomas, Logion 50). De woestijnvaders noemden dit het moment van "bekering" of "metanoia", een verandering van hart en verstand, een bekering vol inzicht die ervoor zorgt dat de herinnering aan ons ware "zelf" mettertijd duidelijker wordt.

Dat stelt ons in staat over de drempel te stappen die de verschillende waarnemingsniveaus van elkaar scheidt. Wanneer we ons innerlijk wezen binnengaan, ons Zelf, door middel van meditatie, dan laten we onze rationele intelligentie, onze emoties en onze zintuiglijke waarneming achter ons en functioneren dan louter vanuit het vermogen dat boven de rede staat: onze intuïtieve intelligentie.

Dit is onze verbinding en ons communicatiekanaal met de Godheid. Het Zelf wordt niet beïnvloed door de uiterlijke gebeurtenissen van ons leven en is vrij om ons te helpen met inzicht en intuïtie. Dit ontvangen we na de stilte van meditatie of in dromen of op andere manieren die ons spirituele zelf gebruikt om ons te bereiken.

De drijfkracht achter een "metanoia" is vaak een crisis of een belangrijke gebeurtenis, die op elk moment in ons leven kan ontstaan wanneer de ogenschijnlijk veilige en onveranderlijke werkelijkheid waarin we leven op een verbijsterende manier ondersteboven wordt gegooid. Wij worden afgewezen door een individu of een groep, we moeten ons falen of statusverlies onder

ogen zien, we verliezen onze gewaardeerde baan, of onze gezondheid laat ons plotseling in de steek. Het resultaat kan een weigering zijn om de verandering te aanvaarden, een afdalen in negativiteit, wantrouwen en wanhoop. Of - wanneer we geconfronteerd worden met het feit dat onze werkelijkheid toch niet zo onveranderlijk is als we dachten - we kunnen de uitdaging aangaan om met andere ogen naar onszelf te kijken, naar onze gewoontepatronen, onze meningen en waardesystemen.

Het is juist op een dergelijk moment - wanneer de keten die ontstaan is uit onze conditionering, d.w.z. onze gedachten, herinneringen en emoties, tijdelijk verbroken wordt - dat wij vrij en ongehinderd in het Hier en Nu, het eeuwige moment, komen te staan. Dan zien wij, voor een ogenblik, de realiteit zoals hij werkelijk is. Wat dit betekent wordt duidelijk gedemonstreerd door Maria Magdalena. Na de kruisiging van Jezus gaat zij naar het graf, maar het is leeg. Ze is verdrietig en verward in haar eigen pijn en lijden. Zelfs als Jezus verschijnt, is ze nog zo overweldigd door haar verdriet dat ze niet helder kan zien. Zij herkent hem niet en denkt dat hij de tuinman is. Op het moment dat Jezus haar bij naam noemt, breekt zij door haar versluisde visie van de werkelijkheid, met de focus op haar eigen emoties en behoeften, heen - en ziet ze hem in zijn wezenlijke realiteit.

Een dergelijk moment hoeft niet altijd zo dramatisch te zijn; ons waarnemingsvermogen varieert enorm van persoon tot persoon, van moment tot moment. Sommigen van ons hebben een moment van 'transcendentie' gehad, een bewustzijn van een andere werkelijkheid, een ontsnapping uit de gevangenis van het 'ego', terwijl we naar muziek of poëzie luisterden of opgingen in een kunstwerk. Anderen zijn zich misschien nooit bewust geweest van een feitelijk inzichtelijk moment en toch zijn zij zich altijd bewust geweest van een hogere werkelijkheid en raken daar, zonder het te beseffen, geleidelijk steeds meer op afgestemd. Vrij snel nadat we begonnen zijn met mediteren, komen we vaak in aanraking met echte vrede en een opborrelende vreugde. Deze momenten, waarop we verlost worden van de bezorgdheid over onszelf, zijn goddelijke geschenken.